Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0908

(mr. R. Imhof, voorzitter, mr. J.W. Wagenaar, G. Alfrink, leden en
mr. P.V. Remmerswaal, secretaris)

Datum uitspraak	29 november 2023
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit het Algemeen Reglement CKI 1 januari 2022 en de Algemene verordening gegevensbescherming

Samenvatting

BKR-registraties. De consument maakt bezwaar tegen de negatieve BKR-registraties op haar naam en vordert verwijdering daarvan. De commissie komt tot het oordeel dat het belang bij het in stand houden van de registraties op dit moment zwaarder weegt dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 13 november 2023. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met een vriend. Namens de bank was aanwezig mevrouw [naam], Center of Expertise BKR.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield een betaalrekening aan bij de bank met roodstandfaciliteit. Daarnaast heeft zij in 2010 een doorlopend krediet afgesloten bij de bank met een limiet van € 5.000,-.

2.2 In 2009 heeft de consument met haar (inmiddels ex-)partner een hypothecaire geldlening afgesloten. Daarnaast hebben zij enkele aanvullende kredieten afgesloten bij de bank en een andere kredietverstrekker voor verbouwingswerkzaamheden.

2.3 In 2010 nam de ex-partner van de consument ontslag. Hoewel hij daarna een nieuwe baan vond, had hij een beperkt inkomen van € 125,- per maand. Op 4 juni 2013 is vervolgens een ongeoorloofde roodstand op de betaalrekening ontstaan. Hierdoor is ook een achterstand in de betaling van de termijnen voor het doorlopend krediet ontstaan.

2.4 Rond die tijd is ook het huwelijk tussen de consument en haar ex-partner onder druk komen te staan, waarna zij in juli 2013 heeft besloten de echtelijke woning te verlaten. Zij verbleef daarna op verschillende plekken bij familie en vrienden. In oktober 2013 is de echtscheiding tussen de consument en haar ex-partner uitgesproken.

2.5 Op 26 augustus 2013 is de consument op staande voet ontslagen. De consument heeft het ontslag aangevochten, waarna het ontslag werd ingetrokken en de consument met terugwerkende kracht is ziekgemeld en op basis van de Ziektewet een uitkering heeft ontvangen.

2.6 Op 31 januari 2014 heeft de bank een achterstandscode 'A' geregistreerd in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van het Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR) voor de betaalrekening met roodstandfaciliteit.

2.7 Bij brief van 1 maart 2014 is de consument geïnformeerd over de achterstand op de betaalrekening en in de betaling van de maandelijkse termijnen voor het doorlopend krediet. In de brief is zij verzocht om het saldotekort aan te vullen en € 200,- over te maken naar de betaalrekening om de achterstand voor het doorlopend krediet in te lossen. De brief wijst tevens op de verplichting van de bank om de achterstand te melden bij het BKR.

2.8 Op 4 april 2014 heeft de consument toegezegd uiterlijk op 30 mei 2014 een bedrag van € 200,- te betalen en is zij voor de periode daarna een betalingsregeling overeengekomen met de bank voor een bedrag van € 100,- per maand.

2.9 Op 6 april 2014 is ook voor het doorlopend krediet een achterstandscode 'A' geregistreerd in het CKI van het BKR.

2.10 Vanwege het uitblijven van betaling heeft de bank de vordering opgeëist en een incasso-bureau ingeschakeld. In dat verband is op 14 oktober 2014 een bijzonderheidscode 2 geregistreerd in het CKI voor het doorlopend krediet.

2.11 Bij brief van 16 april 2015 is de consument geïnformeerd dat de gehele vordering, op dat moment € 7.689,61, wordt opgeëist. De bank heeft per die datum een bijzonderheidscode 2 laten registreren in het CKI voor de betaalrekening met roodstandfaciliteit.

2.12 In 2015 is besloten de echtelijke woning te verkopen. De ex-partner verleende geen medewerking aan het voldoen van de maandelijkse termijnen voor de hypothecaire geldlening en bracht schade toe aan de woning. De kredietverstrekker heeft de woning verkocht, waarna een restschuld is ontstaan van € 81.691,-.

2.13 In verband met gezondheidsklachten in 2017 is de consument arbeidsongeschikt verklaard en is haar een IVA-uitkering toegewezen.

2.14 Halverwege 2020 heeft het UWV besloten de uitkering die de consument ontving geheel stop te zetten. In juli 2020 heeft het UWV in een intern onderzoek geoordeeld dat zij fouten heeft gemaakt en is de uitkering aan de consument hervat. In verband daarmee heeft zij een bedrag van € 10.596,92 ineens ontvangen. De consument heeft de betalingen aan haar schuldeisers daarna hervat.

2.15 In maart 2021 is de consument een betalingsregeling overeengekomen met de bank voor een bedrag van € 10,- per maand. De consument kwam de betalingsregeling na tot januari 2022. In februari 2022 loste zij de gehele vordering ineens af. Per 20 februari 2022 is voor zowel de betaalrekening met roodstandfaciliteit als het doorlopend krediet een werkelijke einddatum geregistreerd in het CKI van het BKR.

2.16 In februari 2022 heeft de consument de woning die zij op dat moment bewoonde moeten verlaten als gevolg van een rechterlijke uitspraak in een geschil met de eigenaar van de woning. Vanaf dat moment beschikt zij niet over een vaste woon- en verblijfsplaats.

De klacht en vordering

2.17 De consument stelt in de eerste plaats dat de achterstandscode verwijderd moet worden omdat de vereiste vooraankondigingsbrieven haar niet hebben bereikt. Brieven over de achterstanden werden naar de echtelijke woning gestuurd waar de consument destijds niet meer woonachtig was. Zij had geen contact meer met haar ex-partner die nog wel op dat adres woonde. Voor zover dit in verband met het niet doorgeven van een adreswijziging voor risico van de consument komt, merkt zij op dat zij na het verlaten van de echtelijke woning geen vaste verblijfsplaats had. Het doorgeven van een adreswijziging was dan ook lastig.

2.18 Voor zover de registraties juist zijn geregistreerd, stelt de consument dat zij een dusdanig zwaarwegend belang heeft bij het verwijderen daarvan dat de registraties niet langer in stand kunnen blijven.

Zij voert daartoe het volgende aan:

- De achterstand is ontstaan in een moeilijke periode voor de consument. Haar ex-partner nam ontslag en had daarna slechts een beperkt inkomen, waardoor zij de lasten moest dragen. In de aanloop naar de scheiding in 2013 was lange tijd sprake van een onleefbare thuissituatie waarin de ex-partner de consument regelmatig bedreigde als zij ter sprake bracht dat zij van hem wilde scheiden. Toen zij de echtelijke woning eenmaal had verlaten, kwam daar in augustus 2013 nog bij dat zij onterecht werd ontslagen door haar werkgever.

- Hoewel het ontslag weer is ingetrokken en de consument daarna een Ziektewet-uitkering kreeg, waren de achterstanden inmiddels dusdanig hoog opgelopen dat zij deze niet (tijdig) kon herstellen. Eind 2015 ontving zij nog slechts 70% van haar gemiddelde laatstverdiende loon. Alle problemen die de consument ervaarde hebben ook geleid tot gezondheidsklachten. In 2017 is fybromyalgie bij haar vastgesteld. Na het verrichten van aanvullende onderzoeken is zij in 2019 volledig arbeidsongeschikt verklaard.

- Korte tijd daarna is de Ziektewetuitkering door het UWV tijdelijk stopgezet, omdat zij meende dat de consument wel werkzaamheden kon verrichten. In juli 2020 heeft het UWV naar aanleiding van eigen onderzoek geconcludeerd dat een fout is gemaakt en is de Ziektewetuitkering hersteld. De consument had hierdoor tijd nodig om haar financiën weer op orde te krijgen.

- Doordat de consument haar huurwoning in februari 2022 heeft moeten verlaten, heeft zij op dit moment geen eigen woonruimte in Nederland. Zij verblijft afwisselend in een vakantiewoning in Spanje en in Nederland bij familie of vrienden. De medische behandelingen van de consument vinden plaats in Nederland, waardoor zij er een belang bij heeft om in Nederland een woning te vinden. Voor een sociale huurwoning komt de consument niet in aanmerking en huurwoningen in de private sector zijn erg duur. Zij zou daarom graag een woning kopen. Zij heeft in dat verband al een woning gevonden met een koopprijs van € 149.000,- en op 27 januari 2023 een koopovereenkomst ondertekend. Door de negatieve BKR-registraties heeft de koop echter geen doorgang gevonden.

- De consument heeft een stabiele financiële situatie. Zij ontvangt een IVA-uitkering van bruto € 36.962,96 per jaar en een jaarlijkse bruto pensioenuitkering ter hoogte van € 3.084,-. Alle schulden zijn inmiddels afgelost. Zij heeft daarnaast eigen middelen die zij in contanten aanhoudt, uit angst dat haar ex-partner geld van haar rekening afhaalt als zij het op een rekening zou storten.

Het verweer

2.19 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar draait deze zaak om?

3.1 Deze zaak draait om de vraag of de bank de BKR-registraties op naam van de consument moet (laten) verwijderen uit het CKI van het BKR. De commissie is van oordeel dat de bank dat (nog) niet hoeft te doen en licht dat hieronder toe.

Algemeen

3.2 De commissie stelt voorop dat de bank op grond van het tussen haar en het BKR geldende Algemeen Reglement CKI (hierna: reglement CKI) verplicht is om van bepaalde feiten melding te maken bij het BKR.[1] Zo is de bank verplicht te melden als een consument niet aan zijn betalingsverplichting op grond van een overeenkomst voldoet.[2] In zo'n geval wordt een achterstandscode A gemeld. Voordat zij overgaat tot het (laten) registeren van een achterstand, is de bank verplicht de consument te waarschuwen door middel van een vooraankondigingsbrief.[3] Als de bank de vordering heeft opgeëist, moet de bank daar melding van maken en wordt een bijzonderheidsdode 2 geregistreerd.[4] Voor het registeren van bijzonderheidscodes is geen vooraankondigingsbrief vereist.

Zijn de BKR-registraties technisch juist?

3.3 Tussen partijen is niet in geschil dat er achterstanden zijn ontstaan in de aan de bank verschuldigde maandelijkse termijnen. De bank is echter ook verplicht om, voordat zij een achterstandscode registreert, een vooraankondigingsbrief aan de consument te sturen waarin zij haar waarschuwt voor de achterstand en haar wijst op haar verplichting om daar melding van te maken bij het BKR. De bank heeft aangevoerd dat zij de consument voor zowel de betaalrekening met roodstandfaciliteit als het doorlopend krediet voor-aankondigingsbrieven heeft gestuurd. Zij heeft de consument op 10 december 2013 per brief geïnformeerd over de ongeoorloofde roodstand en haar gewezen op de verplichting van de bank om de achterstand te melden bij het BKR. De bank heeft haar stellingen onderbouwd door een kopie van de brief en een overzicht uit haar administratie, waaruit blijkt welk type brief er is verstuurd en wanneer dat is gedaan.

---

[1] De relevante bepalingen uit het reglement CKI zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.
[2] Artikel 12 lid 1 onder a reglement CKI.
[3] Artikel 39 lid 2 reglement CKI.
[4] Artikel 13 lid 1 reglement CKI.

Wat de achterstanden op het doorlopend krediet betreft heeft de bank een kopie van de brief overgelegd die zij op 1 maart 2014 aan de consument heeft verzonden. In die brief is de consument geïnformeerd over de achterstand en gewezen op de verplichting om melding te maken van de achterstand.

3.4 Naar het oordeel van de commissie heeft de bank hiermee voldaan aan het verplichtingen zoals opgenomen in het reglement CKI. Dat de brief is verzonden naar de echtelijke woning van de consument waar zij op dat moment niet meer woonde, is een omstandigheid die voor risico van de consument komt. Hoewel de commissie begrip heeft voor de vervelende situatie waarin de consument zich bevond, lag het op haar weg om contact te houden met haar schuldeisers en een adreswijziging door te geven. Dat de bank de brief heeft verstuurd naar het bij haar bekende adres van de consument kan haar niet worden verweten.

3.5 Wat de bijzonderheidscode 2 betreft stelt de commissie vast dat de bank de vordering heeft opgeëist. Voor de bijzonderheidscode 2 is geen vooraankondigingsbrief vereist.

3.6 Gelet op het voorgaande concludeert de commissie dat de registraties in overeenstemming zijn met het reglement CKI. De registraties zijn daarom terecht geplaatst.

Belangenafweging

3.7 De consument heeft gesteld dat de registraties verwijderd moeten worden, omdat zij daarbij een zwaarwegend belang heeft. Het verzoek van de consument tot verwijdering van de registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.8 De BKR-registraties houden op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkings-verantwoordelijke. Artikel 6 lid 1 AVG bepaalt dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan als ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de BKR-registraties berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG. Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (de bank) of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.9 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke moet de verwerking van de persoonsgegevens dan staken, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene.

Het is dus aan de verwerkingsverantwoordelijke om aan te tonen dat zijn dwingende gerechtvaardigde belangen zwaarder wegen dan de belangen of de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[5]

3.10 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

3.11 De door de consument aangevoerde belangen en omstandigheden die volgens haar aanleiding geven de registraties te verwijderen zijn hiervoor onder 2.18 weergegeven. De bank heeft ter onderbouwing van het belang bij het in stand houden van de registraties het volgende aangevoerd. Het doel van de kredietregistratie is tweeledig. Enerzijds dient het ter bescherming van consumenten tegen overkreditering. Anderzijds levert het voor de kredietverstrekker een bijdrage aan het beperken van financiële risico's. Alleen onder bijzondere omstandigheden kan besloten worden om een BKR-registratie aan te passen of te verwijderen. Van dergelijke bijzondere omstandigheden is in het geval van de consument geen sprake. Hoewel de bank begrip heeft voor de wens om een eigen woning aan te schaffen, is niet onderbouwd waarom een hypothecaire geldlening noodzakelijk is en waarom het vinden van een huurwoning niet mogelijk is. De bank wijst er verder op dat de consument in 2013 achterstanden heeft laten staan en dat sprake is geweest van een langdurige en problematische schuldensituatie. Betalingsregelingen werden niet altijd nagekomen en de schuld is pas kort geleden volledig afgelost. De consument dient de bewaartermijn van vijf jaar juist te benutten om haar financiële stabiliteit meer vorm te geven, zodat zij ook in de toekomst in staat is om financiële tegenslagen op te vangen. Gelet hierop moeten de registraties volgens de bank in stand blijven.

3.12 De commissie merkt allereerst op dat zij begrip heeft voor de vervelende situatie waarin de consument zich bevond en waarvan zij nog steeds de gevolgen ervaart. Dat is op zichzelf echter onvoldoende om tot verwijdering van de registraties te komen. In haar beoordeling dient de commissie alle omstandigheden van het geval mee te wegen. Van belang is daarom ook het volgende. Er is sprake geweest van een problematische schuldensituatie, waarbij de bank maatregelen heeft moeten treffen om de vordering te innen. De consument heeft vanaf 2017 weliswaar verantwoordelijkheid genomen door telkens af te lossen op de momenten dat zij over inkomen beschikte, maar in de periode daarvoor heeft zij dat niet gedaan. Al met al heeft het bijna tien jaar geduurd voordat de schuld volledig was afgelost en is het pas relatief kort geleden dat de schuld is afgelost. Op dit moment is nog geen twee jaar van de totale bewaartermijn van vijf jaar verstreken. De commissie weegt daarnaast ook de huidige financiële stabiliteit van de consument mee.

[5] Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814.

Hoewel de consument een IVA-uitkering – en dus een bestendig inkomen – krijgt, is zij pas korte tijd schuldenvrij. Op dit moment staat onvoldoende vast dat sprake is van structurele financiële stabiliteit. Het is daarom van belang dat potentiële kredietverstrekkers op de hoogte zijn van de betaalgeschiedenis van de consument. Alle omstandigheden tezamen leiden voor de commissie tot het oordeel dat het belang bij het in stand houden van de registraties zwaarder weegt dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

3.13 Hoewel het op dit moment te vroeg is om de BKR-registraties te verwijderen, kan de commissie zich voorstellen dat er voor de bank aanleiding kan zijn om de belangenafweging in het voordeel van de consument te laten uitvallen als er ten minste een jaar na deze uitspraak verstreken is. Van belang is dan dat de consument zich nog steeds in een vergelijkbare of betere financiële positie bevindt en dat zij geen nieuwe schulden is aangegaan.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit het Algemeen Reglement CKI 1 januari 2022 en de Algemene verordening gegevensbescherming

Relevante bepalingen uit het Algemeen Reglement CKI versie 1 januari 2022

Artikel 12 Wanneer wordt een achterstand bij stichting BKR gemeld

1. a Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.

(...)

2 Indien een consument de achterstand tijdens de looptijd van de overeenkomst ongedaan maakt, meldt de zakelijke klant dit onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken na het ongedaan maken, bij Stichting BKR.

3 a Indien tegelijkertijd met het ongedaan maken van de achterstand de gehele overeenkomst wordt beëindigd, dan meldt de zakelijke klant de beëindiging (werkelijke einddatum) bij Stichting BKR. b Wordt de overeenkomst na het ongedaan maken van de achterstand niet beëindigd, dan meldt de zakelijke klant een herstelcode (H).

Artikel 13 Welke bijzonderheden worden gemeld

1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:

code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;

code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;

code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;

code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;

code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.

2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.

3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.

4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Artikel 39 Verplichtingen zakelijke klant

1. De zakelijke klant en Stichting BKR verplichten zich over en weer om medewerking te verlenen aan de juiste uitvoering van dit Reglement. Deze verplichting geldt tevens voor de verwerker.

2. De zakelijke klant moet de consument, indien zich een achterstand dreigt voor te doen als bedoeld in artikel 12 lid 1 van dit Reglement van te voren schriftelijk waarschuwen dat het niet betalen leidt tot het melden van een achterstand bij Stichting BKR. De zakelijke klant stelt de consument hiervan tijdig in kennis. De zakelijke klant wijst de consument op de mogelijke consequenties van niet tijdige betaling.

3. De zakelijke klant kan de verzending van de vooraankondiging achterstandsmelding aantonen door het overleggen van de kopie van het bericht aan de consument dan wel door het overleggen van een print van het bericht uit zijn computersysteem.

4. De zakelijke klant deelt de consument mee dat zijn persoonsgegevens en de gegevens uit de met de consument gesloten overeenkomst aan Stichting BKR worden verstrekt en wel uiterlijk op het moment van die verstrekking aan BKR.

Relevante bepalingen uit de Algemene verordening gegevensbescherming

Artikel 4

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) “persoonsgegevens”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon (“de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) “verwerking”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(...)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 21 Recht van bezwaar

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(...)